

ДИМИТЪР ПОДВЪРЗАЧОВ
АФОРИЗМЪТ

chitanka.info

Никой литературен вид не ме е тъй неотразимо пленявал, както афоризмът.

Дали той никога не е бил на мода, та на пръсти се броят авторите, които са му се отдавали?

По-скоро, изглежда, че той е едно от най-трудните видове творчество — затуй не става мода.

Афоризмът в най-широкия смисъл на думата не е собствено такова творчество, каквото е обикновеното съчинение в другите видове.

Афоризмът е светкавица на мисълта.

Във всяко съчинение има онова, което се нарича съчинителство.

Афоризмът е неочакван изблик, изненадващ гръм.

Всяко четене е една война между автора и читателя.

Напълно спокойно и грижливо читателят от начало до край може да следи всички операции на противника, всичките му стратегически движения, всички военни хитрости, които всеки автор неизбежно туря в действие, за да изнесе победата над своя читател...

Афоризмът е неудържим хвърчащ ескадрон, който изкача изневиделица и мигом обезоръжава и завладява.

Хубавото, точно подбрано слово, упоителния лъх на парадокса, с който афоризмът винаги върви ръка за ръка, строгата, стегната форма на цялото — всичко това зашеметява и хипнотизира.

При другите литературни видове авторът работи в своята интимна лаборатория в присъствието на самия читател. Авторът води читателя и сякаш му разказва тайните си:

— Ето, сега ще взема от това стъкло, ще смеси с онова, ще нагря на оная лампа, сега ще се поизмъча с тая машина...

Афоризмът разумно притуля това зрелище. Силен и горд, той скрива от читателя родилните мъки на творчеството.

С привидното нехайство на самоувереността той хвърля във вашата издебната мисъл само най-последния резултат.

Едва след първия шемет на изненадата ще ви остане време да отгатнете онова горнило, през което е минал, за да ви порази най-сетне, излеян, изкован, с ослепителния си блясък.

Тогава, взирайки се в него, вие ще почувствате може би неговата тайна: че той не е едно просто лаконично изречение, както изглежда на

пръв поглед, а зад него се крият цели томове и библиотеки, в сянката му се тулят често страшни преживелици, дълбоки страдания.

Афоризмът е елегантен тиранин.

Афоризмът не е повърхността на мисълта; той е сгъстена до крайни предели мисъл — пречистеното злато на мисълта, без лишните примеси.

Кристализирано чувство.

Една ослепителна комета, която неочаквано блясва — но вече не угасва: намери ли отражение във вашата душа, нейното сияние остава там завинаги.

*Текстът се възпроизвежда по изданието Димитър Подвързачов.
Под чинара. Издателство Люк, 1993. Съставител Борис Христов.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.